

1576

sulto decretum Patres sanxere : *Procul dubio credendum esse publicas urbium calamitates Dei Optimi Maximi vindices poenas esse, quas in se publice peccando populi provocarent; ejus rei complura, eademque præclara in Sacris literis exempla extare; Hebræam gentem adeo Deo dilectam sæpius ob publica errata severe coercitam, Divinasque iras nisi poenitendo, satisfque publice faciendo non evasisse. Quis enim humanæ industriæ conatus Divino numini obsistat, cum semel ejus Angelus in civitatem gladium distrinxerit, uti huic populo atque urbi contigisset? Itaque nullum aliud præsentibus malis remedium superesse, nisi ut a Deo Optimo Maximo cuncti supplices opem implorent. Quapropter Senatui placere, triduo, nonis nempe, septimo, ac sexto idus septembris, supplicationes publicas haberi; iis Principem una cum Senatu interesse. Sexto idus, sabbato, die festo beatæ Virginis ortui dicato, supplicationibus absolutis, Principem Senatus nomine Deo Optimo Maximo Rempublicam voto obstringere, basilicam Christo Redemptori dicatam, a fundamentis erecturum; ad eam singulis annis, qua die pestilentia civitas liberata foret, accessurum. In ea extruenda decem aureorum millia impendi, binos sacerdotes cum annuo sexaginta aureorum stipendio attribui, atque ad ea exequenda Senatores duos eligi, decretum est.*

*Senatus, sanctissimum
votum de
basilica Redemptoris
construenda.*

Aloysii Mocenici Principis ad Venetum populum oratio.

Itaque statuta die, post habitas supplicationes, Aloysius Mocenicus Princeps in Marcia basilica ad populum, qui frequens pro temporum conditione convenerat, conversus, in hanc sententiam verba fecit. *Uso satis compertum esse, quam verum sit, quod Rex ac Propbeta Divino afflatus spiritu cecinerit: Domino civitatem non custodiente, frustra qui eam custodiunt, vigilare: quam enim industriæ vim, quæ adjumenta, quæ remedia tentata non fuisse, ut populus pestifera lue liberaretur? quæ humana præsidia prætermissa, ut publicæ civitatis saluti consuleretur? cuncta in irritum cessisse; funera funeribus aggravari; recentes calamitates præteritis cumulari, ut tandem a summo vertice usque ad pedem nihil fere intactum relictum sit. Quis dubitet (inquit) hominum cogitata, atque inventa præpotenti hoc morbo inferiora esse? gladioque huic obsisti non posse, qui Dei Optimi Maximi vibratus dextera, in hanc beatam olim fortunatamque civitatem sæviret. Quis Servatoris irati*